

25. Mar. 1971

FAKTA

Dato:

25. Mar. 1971

Sidetæl:

Notes 70-71 bd 7 s. 182-184

Paris.

25-3-77.

Saa i gaar en udstilling
af Henri Michaux, med for-
vending var det en oparbej-
det var en selvbevidst overbe-
visning i disse tuskebegreber og
aktværelse som er meget, meget
spjældent at møde i dag.
Når man, meget hurtigt for-
rigt, har overtaget Michaux i
i meget - mesclim - spontantiel-
kuchisme og al det der og be-
spjænder at se på billederne uden
for enhver kunsthistorisk eller an-
den brudeopvisning opstod der
en masse nye tanker.
Det som forprede mig var f. eks.
den spjæder mellem abstrakt/billedet
og udtrykkelser/handling, selv dette
og at gøre disse billeder var på
en eller anden måde selv bille-
det, eller var i hvert fald en meget
væsentlig bestanddel af det.
Jeg opfattede det ikke som stød
is over for et udtryk for, eller
personligt skrifts spor af Michaux
personlige skrift (hvad det
naturligvis også er, som vist som
et hvor mennesket skrift er en del
af dets sjæl). Det is stød

overfor - det is helt enkelt som
var et materiale (og materialet
ikke specielt interessant i sig
selv - det kunne være et hvilket
som helst) spor - mærker - festrede
på en plan flade, selv de de
materiale som vilje respektet
manuskript ledet hen over fladen.
Respektende hvad dette materiale
myde med papiret og "egen vilje"
udviklede sig til - kunstneren
betragtede - iagttog de områder
former, figurer, skær, forlyt materia-
let danner.

Der er, synes is, ikke hos Michaux
hale om et ~~ganske~~ ekspresivt
ganske, men om en meditation
ved hjælp af et materiale (og
is vil ison understrege at hvad
det er for et materiale er
underordnet - der lægges heller ikke
i dette noget ekspresionsganske).

Det is synes er spændende
ved disse arbejder af Michaux
er at is meget hurtigt opdager
at et hvert for sig på en skil-
-mæssig katalysering, selv om
den kan anvendes til overfladisk,
at også en hver æstetisk - forma-
-lisk, kunstnerisk synsvinkel

u gyldelig oppres - ikke har nogen sam-
-heldt relevans til det man skal
og ser man - for det man ser
og sporene af en handling, og en
meget neutral sordan, med et
materiale - ikke i ønsket om
at præcisere dette den ene eller
anden form for tilfælde. Bestemt
hensigt, man alene for at se - hvad
der sker - det er selve processen
med materialet der er essensen.
For mig personligt er det befræn-
-de at se kunst der er frem-
-skillet med søv anke, ja næsten
fuldige midler naar man kan
se de store apparatus af den
ene eller anden slags, i form af
teknologi, distribution, organisation
o. s. v. der idag sættes i stift
i i produktive pers og man at
for kunst til at opstod.
Med, næsten i ingenting - kan
kunst opstod - det viser Michaux.
